

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚῆ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ."

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκλήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω πολιτικὸν ἄρθρον ἐκτάκτου συνεργάτου μας ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ τρίτη προδοσία» τὴν ἀναγνώσιν τοῦ ἄρθρου τούτου συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ μεγάλας καὶ ἀδιασείστους πολιτικὰς ἀληθείας.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Σύμπασα ἡ Χριστιανωσύνη μεγαλύνει σήμερον τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ταπεινώσιν τοῦ Θεανθρώπου, ἣτις πρόκειται ἡμῖν ἐπὶ εἴκοσιν ἤδη αἰῶνας ὡς τὸ ὕψιστον καὶ σωτηρίως διδασκτικὸν ὑπόδειγμα τῆς αὐταπαρηγήσεως, τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπότητος Αὐτοῦ θυσίας.

Ὁ Λυτρωτὴς καὶ Διδάσκαλος τοῦ Κόσμου κρημνίσθη ἐπὶ ξύλου καὶ ἦλοις προσηλοῦται τὸ ἀκήρατον σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ σεπτὰ πάθη λύουσιν εἰς κατάνυξιν ἱερὰν καὶ βαθυτάτην τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν.

Τὸ φρικτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου μαρτύριον τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐπισφραγίζει διὰ τῆς τραγικωτάτης τῶν θυσιῶν τῆς θείας τοῦ Ναζωραίου ἀποστολῆς τὸ ὑπεράνθρωπον μεγαλεῖον.

Ἀλλὰ τοῦ θείου τούτου Πάθους προσηγήθη ὁ ἐπὶ τῆς Γῆς βίος καὶ ἡ ἐξαισία θεία ἐνέργεια τοῦ Σωτήρος. Ἐρρευσεν δὲ τοῦ Θεανθρώπου ὁ βίος καὶ ἀνέβλυσεν ἡ δρᾶσις ὡς πηγὴ διανυεστάτη καὶ ζωοπάροχος ὑπερφυσῶν καὶ μεγαλοφυῶν ἀναμορφώσεως τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ τῶν ἱερῶν τοῦ Θείου Λόγου χειλέων πρωτάκουστοι εἰς τὰ ὄτα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔνθεοι ἔρρεον σαγηνεύοντες τὰς καρδίας οἱ λόγοι τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, αἱ ὕψισται καὶ αἰώνιαι τῆς συγγνώμης καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ἀποκαλύψεις.

Ἡ ὑπνώττουσα ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ ψυχὴ τῆς Ἀνθρωπότητος ἐξηγέρθη ἀπὸ τοῦ ληθάργου εἰς κατάνυξιν καὶ εἰς θάμβος, καὶ ἐνῶ ἐδέσμευον εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν τὸν περιεστῶτα λαὸν καὶ τὰς τρυφερωτέρας χορδὰς τὰ ἐξαίσιμα ἐκεῖνα διδάγματα, ἀπὸ τῶν ἀχράντων τοῦ Σωτήρος χειρῶν ἀπέρρεον αἱ αἰσθητότεραι εἰς τὰ πλήθη ἀγαθοεργίαι, τῶν νόσων αἱ ἰάσεις καὶ τῶν πεινῶντων ἡ διατροφή καὶ ὁ κατὰ τοῦ θανάτου θρίαμβος ὡς ἐναργεῖς ἐκδηλώσεις τῆς θείας Αὐτοῦ προελεύσεως.

Ἡ Θεάνθρωπος ὑπαρξίς συνεδίασε

τὸ ἀνέφικτον ἐν τοῖς λόγοις ἠθικὸν ὕψος πρὸς τὴν ἄπειρον ἐν τῇ πράξει εἰς τὸν ἄνθρωπον στοργὴν, τὴν ὑπεράνθρωπον σοφίαν πρὸς τὴν ἀγίαν ἀπλότητα, τὴν ἔσοχον καὶ μεγαλοπρεπῆ κατὰ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀδικίας ἀδημονίαν πρὸς τὴν ἀνέκφραστον πρὸς τοὺς πάσχοντας γλυκύτητα καὶ τὴν πανσθενῆ ἀντίληψιν, τὴν δικαιοσύνην πρὸς τὴν εὐσπλαγχίαν, τὸν πάναγον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐνθουσιασμόν πρὸς τὴν ἄκραν ταπεινώσιν.

Ἐἶχεν ἐπιστῆ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ὅπως ἐνωτισθῆ ἡ Ἀνθρωπότης τῆς ὑψίστης ἐκείνης διδασκαλίας, ἣτις εἴλκυεν ὅτι ἐν τῷ Κόσμῳ δυσπρόκτητον, τὴν καρδίαν αὐτῆν τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέρρευσεν ἡ μεγαλοπρεπὴς πίστις, ἡ θεμελιώσασα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Κοινωνίαν, τὴν Οἰκογένειαν.

Ἄντα ρήματα τσακῶτα, μεταδίδοντα τὸ φῶς εἰς τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγάπην εἰς τὰς καρδίας, τὴν γαλήνην εἰς τὰς συνειδήσεις, τὴν ἀγνότητα εἰς τὰ ἦθη καὶ τῆς ἀγάπης τὸ ζωοποιὸν ρεῦμα εἰς τὰς κοινωνίας, ρήματα τοιαῦτα δὲν εἶχον ἔτι περιηγήσει τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀκοὰς, οὔτε εἶχεν ἡ Κτίσις ἔργα ὑπερφυστέρη καὶ φιλανθρωπότερα καὶ τόσον ἐξαισίως κυροῦντα τὸ ἄρρητον τῆς διδασκαλίας ἐκείνης μεγαλεῖον.

Καὶ ἡ ἀπιστία αὐτῆ ἄκουσα καὶ ἐαυτὴν διαλαθοῦσα ἐξέστη πρὸ τοῦ μεγαλείου τούτου. Αὐτὸς ὁ Ρενὰν, ὁ ἀποπειραθεὶς νὰ δηλητηριάσῃ τὴν χριστιανικὴν ψυχὴν, καὶ μὴ θέλων λησμονεῖ ἑαυτὸν καὶ κηρύττει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ἀπροσμάχητον ἠθικὴν δύναμιν.

Ἀναφωνεῖ ὁ ἄθεος: «Υἱὸν Θεοῦ δικαίως Σὲ ἀπεκάλεσεν ὄλος ὁ Κόσμος, ὡς θείαν ἀληθῶς ἀναδείξαντα τὴν νέαν Σου θρησκείαν, ἔσοχε θεμελιωτά. Ἔσο ἀπὸ τοῦ ὕψους Σου ἀντιλήπτωρ τῆς θείας εἰρήνης, ἣτις ἀπέρρευσεν ἐκ τῶν γενναίων Σου πράξεων. Εἶσαι τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἴδρυσας, ὁ θεμέλιος λίθος καὶ ἡ χριστιανικὴ κοινωνία ἐκ βάθρων συγκλονεῖται ἄνευ τοῦ ὀνόματός Σου. Ἀληθῶς Θεὸς ὑπάρχεις. Οἰουδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ ἄγνωστον μέλλον, οὐδέποτε θὰ παρέλθῃ ὁ Χριστός. Ἡ ἱερὰ Αὐτοῦ παράδοσις οὐδέποτε θὰ παύσῃ ἀποσπῶσα τὰ γλυκύτατα τῆς Ἀνθρωπότητος δάκρυα, καὶ τῶν καρδιῶν τὴν αἰώνιαν συμπάθειαν ἀείποτε θὰ ἐπισύρουσιν αἱ ἐπὶ τῆς Γῆς δοκιμασίαι Του».

Κλίνουσι λοιπὸν μετὰ σεβασμοῦ τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ μεγάλου καὶ ὑπε-

ρανθρώπου ἔργου τοῦ Σωτήρος καὶ αὐτὰ τὰ πνεύματα, εἰς ἃ ἀνίερος εἰσεχώρησεν ἡ ἀμφιβολία. Εἶνε καὶ τὸ διδασκικώτατον τοῦτο φαινόμενον ἄλλο τεκμήριον ἐξαισίον τῆς θείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ναζωραίου οικονομίας ὑπὲρ τῆς πλανωμένης Ἀνθρωπότητος.

Ἄς δοξάσωμεν πάντες οἱ χριστιανοὶ τὸν Θεάνθρωπον ἡμῶν Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴν. Ἄλλ' ἄς δοξάσωμεν Αὐτὸν οὐχὶ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργοις, κατὰ τὸ τέλειον τοῦ Ἰησοῦ παράδειγμα. Ἄς ἀσκήσωμεν μετὰ πίστεως καὶ ἐλπίδος τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ. Διότι μόνον οὕτω δυνάμεθα νὰ κληθῶμεν ὁπαδοὶ Αὐτοῦ. Μόνον οὕτω δυνάμεθα νὰ προσκυνήσωμεν τὸ Πάθος Αὐτοῦ, νὰ θρηνησωμεν τὸν Θάνατόν Του καὶ νὰ δοξάσωμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.

Π. Μ. Στέφανος.



Ἡ ΤΡΙΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Δύο διαβοήτους προδότας ἐγέννησε μέχρι σήμερον ἀπὸ τῆς Ἀρχαιότητος ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ: τὸν προδότην τῶν Θερμοπυλῶν Ἐφιάλτην καὶ τὸν προδότην τῆς Σπάρτης καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης Πausανίαν. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἀναθεματισθεὶς ὑφ' ὄλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἐπικηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ Συνεδρίου, ἐφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ συμπολίτου τοῦ Ἀθηναίου καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατέστη παροιμιώδες εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ συνώνυμον τοῦ «Προδότης» ὁ δὲ δεύτερος, ἀφοῦ τὸ πρῶτον ἐστρατήγησεν ἐνδόξως καὶ νικηφόρως εἰς τὰς Πλαταιὰς κατὰ τῶν Περσῶν, καταληφθεὶς εἶτα ὑπὸ ἀκατανικήτου μεγαλομανίας καὶ περιφρονητῶν τοὺς νόμους τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος τοῦ Σπάρτης, ἠθέλησε ν' ἄρξῃ ὡς Ἀνώτατος Ἀρχὼν αὐτῆς τε καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος τῇ βοηθείᾳ τῶν Περσῶν, λαμβάνων συγχρόνως ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐρέξου καὶ ὑποχείριον καθιστῶν εἰς αὐτὸν τὴν τε Σπάρτην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ὡς ἔγραφεν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ του, καθ' ἃ ἴστωρε ὁ μέγας Θουκυδίδης. Ἐὰν δ' ἡ προδοσία αὕτη ἐπετύγχανεν, ἡ Ἑλλάς ἅπασα χάριν τῆς φιλαρχίας ἐνὸς ἀνδρὸς, θὰ ὑπεδουλοῦτο εἰς τοὺς Πέρσας καὶ δὲν θὰ ἐγεννᾶτο ὁ ἀθάνατος Ἑλληνικὸς πολιτισμός. Ἄλλ' ὁ προστάτης Θεὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο, δι' ὃ καὶ ἀνακαλυφθείσης τῆς προδοσίας, κατέφυγεν ὁ Pausanias ὡς ἰκέτης εἰς τὸν ἐν Σπάρτῃ ναδὸν τῆς Χαλκιοῖου Ἀθηναῖς ὅπου καὶ ἀπέθα-

γεν εξ αιτίας, κτισθείσης τῆς θύρας τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, πρωτοστατούσης εἰς τοῦτο τῆς Μητρὸς αὐτοῦ.

Τοιοῦτον οἰκτρὸν καὶ ἀρμόζον τέλος ἔλαβον οἱ κατάπτυστοι οὗτοι Ἕλληνας, οἱ ἀτιμάσαντες ἑαυτοὺς καὶ θελήσαντες νὰ καταστρέψωσι τὴν Πατρίδα αὐτῶν. Ἐκτοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καθ' ὅλον τὸν μακροίωνα βίον του, κατὰ τε τὰς εὐτυχεῖς καὶ τὰς δυστυχεῖς αὐτοῦ ἡμέρας, οὐδέποτε ἐξέθρεψε τοιαῦτα ἀπεχθῆ καὶ ἀνόσια ὑποκείμενα, οὐδὲ κατ' αὐτοὺς τοὺς σκοτεινοὺς τῆς δουλείας χρόνους τὸναντίον μάλιστα κατὰ τὸ τετρακοσιετὲς τοῦ Γένους μαρτύριον, τοῦτο ἀνεδείχθη τὰ μάλιστα ἄξιον τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἱστορίας, οἱ δὲ λογάδες αὐτοῦ εἴτε ἱερωμένοι εἴτε λαϊκοὶ, παρὰ τὸν σιδηροῦν τῆς τυραννίας κλοιὸν, ἐπάλλοντο ἀεῖποτε ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους καὶ πλείστοι ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τούτων ἀπέθανον μαρτυρικὸν θάνατον.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν Ἐποποιίαν τοῦ 21 καὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους, πάντες οἱ ἠγγέται αὐτοῦ ἐν τε τῇ Θρόνῳ καὶ τῇ Βουλῇ, παρ' ὅλον τὸν ἐνίστα ἀναπτυχθέντα δξυτάτον πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν, οὐδέποτε ἐγένοντο ἐπιλήσιμονες τῶν ἐκ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ὑπερτάτων πρὸς τὴν Πολιτείαν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν βεβαίως ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος ἐγένετο ἀφορμὴ ἐπιβραδύνσεως τῆς προόδου τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἠμβλύνετο ἐντελῶς, καὶ ἐξησθένει, ὅταν ἐπρόκειτο ἐκ τούτου νὰ βλαθῶσιν ὑπέρτερα ἔθνικα συμφέροντα καὶ νὰ ζημιωθῶσιν οὐσιωδῶς ταῦτα.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1909, ἧτις ἠθέλησε νὰ καταπαύσῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε ἀνθρωπίνως δυνατὸν, τὴν δξυτήτα τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνταγωνισμοῦ καὶ πρὸς στιγμὴν μὲν ἐφάνη, ὅτι εἶχεν ἐπιτευχθῆ τὸ τοιοῦτον ἀτυχῶς ὅμως ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῆς καὶ θεματοφύλαξ τῶν μεταπαναστατικῶν ἰδεῶν, ἐν τῷ στρατηγικῷ δαιμόνιον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν ἔκαμον νὰ φανῆ, ὅτι προσήνεγκε σημαντικὰς πρὸς τὸ ἔθνος πολιτικὰς ὑπηρεσίας καὶ κατέστη ἐκ τούτου τὸ εἶδωλον τοῦ τε ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, διέφυσεν ἀπὸ τινῶν ἤδη μὴνῶν, καθ' ὃν τρόπον πολιτεύεται καὶ ἀντιπολιτεύεται, τὰς ἐλπίδας, ἃς ἐπ' αὐτὸν ἐστήριξε τὸ ἔθνος ὡς πρὸς τε τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

Ἐχων οὗτος, ὡς τὰ πράγματα βοῶσιν ἤδη, κεχαραγμένην, ἀφ' ἧς ἦτο ἐν τῇ μεγαλονήσῳ Κρήτῃ, πολιτικὴν πορείαν καὶ ἐκ ταύτης ἀντλῶν ἐκάστοτε τὰ ἰδίας γνώμας καὶ κρίσεις, ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι αὐτὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν προσεπάθησε τὸ τοιοῦτον εἰς τὰς συνδιασκέψεις Λονδίνου καὶ Βουκουρεστίου, εἶτα δὲ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς, κατὰ Φεβρουάριον καὶ πρὸ παντὸς κατὰ Σεπτέμβριον παρελθόντος ἔτους ἐν τῇ διεξαγομένῳ πανευρωπαϊκῇ ἀγῶνι. Ἡ τοιαύτη πολιτικὴ προῖον καὶ ἀπαύγασμα τῆς ὀρισμένης πολιτικῆς κατευθύνσεώς του, ἀπεδείχθη διὰ τὸ ἔθνος μασ πολιτικὴ ἐπιβλαβὴς ἀνακόλουθος, ἀνεργάτιστος, ἀλλοπρόσαλλος ὑστερόβουλος καὶ ἀντιφατικὴ, στηριζομένη ὅτε μὲν εἰς πρῶτον Βουλγαροφιλίαν καὶ συμμαχίαν μετ' αὐτῆς χάριν τῆς οὐτοπίας τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας, ἄλλοτε εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐν Μικρασίᾳ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν μετὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Τουρκικῶν τοιούτων, κατόπιν εἰς Μικρασιατικὴν ἐπαύξεισιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκχώρησιν τοῦ διαμερίσματος Σερρών, Δράμας καὶ Καβάλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τελευ-

ταῖον εἰς ὄψιμον Βουλγαροφοβίαν καὶ ἀνάγκην ἀνακτήσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπάντων τῶν ἐν τῇ Αἰγαίῳ λιμένων τῆς Βουλγαρίας ἐνεκεν αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀσφαλείας τοῦ μέλλοντος ἐν Μικρασίᾳ τμήματος τοῦ Κράτους μας.

Καὶ ἐν ᾧ τοιαῦτα ριζικὰ μειονεκτήματα ἀπεδείχθη ἐκ τῶν γεγονότων ἔχουσα ἡ πολιτικὴ αὐτὴ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπηλλάγημεν χάρις εἰς τὴν σῴτειραν ἐνάσκησιν τῶν συνταγματικῶν προνομίων τοῦ Βασιλέως, ἀντί, ὡς θὰ ἐπραττε πᾶς ἄλλος Ἕλλην πολιτικὸς, ὡς ἐπραξεν ὁ Τζιολίττι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν οὐδετέρων Κρατῶν, ἀντί, λέγομεν, νὰ τεθῆ, προκειμένου περὶ τῶν ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα τὸ ἔθνος παρίσταται ἠνωμένον καὶ ἀδιαίρετον ἐν τῇ κρισιμωτέρᾳ στιγμῇ τοῦ ἐθνικοῦ του βίου, τὸναντίον οὗτος, ἐμμένων ὑπὲρ ποτε εἰς τὴν πολιτικὴν του ταύτην, ἐγένετο ἡ μόνη ἢ κυρία ἀφορμὴ δξυτάτου πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἐγνωρίσαμεν μέχρι τοῦδε, σείοντος ἤδη τὰ θεμέλια τῆς Πολιτείας καὶ μέλλοντος, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ, νὰ σωρεύσῃ ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπιων.

Καὶ διὰ τοῦτο παριστάμεθα ἀπὸ μὴνῶν θεαταὶ θεάματος ἀηδοῦς καὶ ἀποκαρδιωτικοῦ ἀκολασία γλώσσης τοῦ δῆθεν φιλελευθέρου τύπου ἀχαλίνωτος καὶ καθαρὸ προδοτικῆ, συκοφαντικῆ οὐθενὸς φειδόμεναι καὶ οὐδένα σεβόμεναι, ὑπαινιγμοὶ ὀδελφοὶ καὶ θρασύτατοι καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Ἐπάτης τοῦ ἔθνους κορυφῆς, τῆς διασωσάσης τὸν Ἑλληνισμὸν διὰ τῆς σῴφρονος καὶ περισκεμένης χρήσεως τῶν συνταγματικῶν τῆς προνομίων, ὕδρες βραδείαι κατὰ παντὸς ἀντιφρονούντος πολιτικοῦ ἢ ἄλλως πως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπερέχοντος πρὸς μείωσιν τοῦ κύρους αὐτοῦ παρὰ τῇ λαῷ, δηλώσεις δημοκρατικαὶ ἀσύστατοι δὲ καὶ σόλοικοι ἐπιστημονικῶς περὶ βασιλευσμένης Δημοκρατίας καὶ ἐπικλήσεις πρὸς τὸν Λαὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δῆθεν καταπατουμένων ἐλευθεριῶν αὐτοῦ καὶ τῶν στραγγαλιζομένων συνταγματικῶν θεσμῶν, τελεία ἔλλειψις ἐθνικῆς αξιοπρεπείας καὶ ὑποστήριξις παντὸς πειστικοῦ μέτρου τῆς Ἀντάντ, διαβολαὶ σατανικαὶ κατὰ παντὸς θεωρουμένου ὡς ἐμποδίου εἰς τοὺς σκοποὺς τῶν, καταδόσεις μυστικῶν τοῦ Κράτους, ψευδεῖς καταγγελίαι περὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων καὶ τέλος ἐπιχειρήσεις διαλέξεων πρὸς διαφωτισμὸν δῆθεν τοῦ Λαοῦ, πράγματι δὲ καὶ κυρίως πρὸς ὑπονόμευσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομίμων ἐξουσιῶν αὐτοῦ.

Ἄλλὰ ποῦ μὲ τὰ τοιαῦτα μᾶς ἄγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οἱ ἄλλοτε διαφορωτάτων ἰδεῶν καὶ χαρακτήρων, ἠνωμένοι δὲ ἤδη ἐν τῇ ἀθέσμῳ καὶ ἀνόμῳ συμφέροντι; Ποῦ μᾶς ὀδηγοῦσιν οἱ ἐμπαίικται οὗτοι καὶ ἐκμεταλλεῦται τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλλήν. Λαοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχηγὸν καταπροδώσαντα τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐπαναστάσεως, τυραννικώτατον ἀποδειχθέντα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα, ἐπιδιώκοντα τὴν ὑποβολὴν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους εἰς ἐξῴθεν ἐπιρροὰς καὶ ἐπιζητούντα τὴν Ἀγγλογαλλικὴν κατοχὴν πρὸς κορσεμὸν τῆς ἀκορέστου καὶ νοσηρᾶς φιλαρχίας του; Ποῦ ἄλλοῦ εἰ μὴ εἰς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς καὶ εἰς χύσιν ἀδελφικοῦ αἵματος;

Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἄλλοτε ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γουλιέλμου τῆς Ὁράγγης, τοῦ Μεγάλου ἐπίσης ἐκείνου καὶ πολιτικωτάτου Βασιλέως, οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ὁ Θεουκιδίδης τῆς Ἀγγλίας Μακώλεϋ, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ χάριν ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τῶν, ἤλθον εἰς συνεννόησιν πρὸς στρατιωτικὴν βοήθειαν μετὰ τῆς Γαλλίας, θανάσιμου τότε ἐχθρᾶς

τῆς Ἀγγλίας καὶ προετίμησαν, χάριν τοῦ ἀτομικοῦ τῶν συμφέροντος, τὴν κατάλυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὑποδούλωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν· ἀλλ' ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς σύσσωμος περιστοίχισε τὸν Βασιλέα, καὶ συνέτριψε καθ' ὀλοκληρίαν αὐτοὺς, θεωρήσας ὡς τοὺς ἐπικινδυνωδαστέρους τῶν ἐχθρῶν του καὶ ὑπονόμευτάς τοῦ ἀρχομένου τότε μεγαλείου του.

Ἄς προσέξωσι λοιπὸν καλῶς καὶ οἱ σήμερον ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ ἐπιδιώκοντες πρὸ τοῦ ἐπιχειρήσωσι τὸ θανάσιμον πήδημα· ἃς σκεφθῶσι σοβαρῶς προτοῦ ὠθήσωσι τὰ πράγματα εἰς τὰ ἔσχατα· ἢ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου πολιτεία των ἀποτελεῖ, μετὰ χιλιάων τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, **μυσαρωτέραν** τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, ἀνεπυγμένη παρὰ τῇ λαῷ τόσο πολὺ ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ὅσον **θήμερον**· ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι οὐδὲν ἐπέφερον ἀποτελεσμα, οὕτω καὶ ἡ σημερινὴ θὰ μείνῃ ἀτελεσμαφόρητος· δὲν δύναται νὰ παίξῃ τις ἐπὶ πολὺ ἀτιμωρητὴ μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· θὰ ἐγερθῆ σύσσωμον τὸ ἔθνος, στρατευόμενον καὶ μὴ, καὶ ὑπεραμυνόμενον τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν του θὰ περιστοιχίσῃ, ὡς περιστοιχίζει καὶ ἤδη τὸν συνταγματικώτατον Βασιλέα του καὶ θὰ πατάξῃ ἀμειλίχτως τοὺς σκοτίως ἐργαζομένους καὶ ἐπιβουλευομένους τὴν ὑπόστασιν καὶ τὸ πραγματικὸν μεγαλεῖον αὐτοῦ.

Ἐριννύς.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΙΑ΄.

Ἐσκέφθη, ὅτι ἀντὶ νὰ εἰσέλθω εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὴν ἔρευναν τῶν θεμάτων τοῦ πολέμου, ὅστις νῦν θὰ διεξαχθῇ εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς Γερμανίας, θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ παρεμβάλω παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων. Θὰ μοὶ συγχωρηθῇ τοῦτο. Δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ πόσον δυσχερὲς εἶνε νὰ θέλῃ νὰ μὴ περικλείσῃ, ὅσα νομίζῃ, ὅτι εἶνε γνωστὰ ἢ ὅτι περιήλθον εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τῶν μὴ εἰδικῶν. Εἶνε ὄντως μειονέκτημα τοῦτο τῶν ἐπιζητούντων νὰ ἐκλαίκεύσωσι θέματα ἐξόχως εἰδικά. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ μειονεκτήματος τούτου ἀπαλλάσσομαι σκεφθεῖς, ὅτι θὰ διηπόρουν τινες πότεν συνήγαγον τὴν γνώμην, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἀπέστειρον ἐκ Γαλλίας τὰ στρατεύματα αὐτῶν. Παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην νὰ μὲ παρακολουθήσῃ εἰς τὰς σκέψεις μου. Θέλω νὰ ἐπισκοπήσωμεν ὁμοῦ τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ τὰς γραμμὰς τῶν παρατάξεων. Ἀφήσαμεν τοὺς Γερμανοὺς διώκοντας καὶ τοὺς Γάλλους ὀπισθοχωροῦντας χωρὶς νὰ ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐν διατηρήσει δὲ ἀπολύτως τῆς συνοχῆς τῶν. Ἄλλὰ βλέπομεν συγχρόνως, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου (ν. ε.) μόνον ἀεροπλάνα ἐκφανίζονται ὑπὲρ τοὺς Παρισίους καὶ τὴν νύκτα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπέρχεται εἰς Βορδῶ.

Συγχρόνως βλέπομεν, ὅτι ἀπὸ τῆς 2ης Σεπτεμβρίου ἡ προέλασις τῶν Γερμανῶν παύει, ἐνῶ Φοντενέ-μπλώ ἀκόμη καὶ καθ' ὅλα τὰ νότια τῆς Καμπανίας.

Καὶ ἰδοὺ τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, μίαν δηλονότι ἡμέραν ἀφ' ἧς ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐνεκαθίστατο εἰς Βορδῶ, διακοπτομένην τὴν γερμανικὴν προέλασιν. Ἐξαφανίζομένους τοὺς ἀεροπόρους, οἵτινες ἤρχοντο ἀνωθεν τῶν Παρισίων. Τὴν δ' ἔθεσεως τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐπι-ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ κατὰ τοῦ ἀκρου δεξιῦ τῶν γερμανῶν, ὅπερ ἤρξατο εὐθὺς ἀμέσως ὑποχωροῦν ἀπὸ τοῦ Μῶ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς. Τὴν ἐπιούσαν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔλησ τῆς γραμμῆς ἀρχίζουσι ταυτόχρονον προέλασιν καὶ οἱ Γερμανοὶ ὑποχωροῦν, ἀλλοῦ μὲν μετὰ συγκρότησιν μαχῶν, ἀλλὰχοῦ δι' ἄνευ ἐπαφῆς πρὸς τὸν ἐπερχόμενον ἐχθρόν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι στρατιωτικοί κριτικοί όλου του κόσμου μένουσιν εκπληκτικοί. Τα άγγλογαλλικά στρατεύματα διστάζουν να προΰσι μετά σπουδής. Επί τρεις ημέρας προελθόντα διατρέχουσι τριάκοντα χιλιόμετρα απόστασιν ην κερδίζουν άνευ σημειώσεως μεγάλων μαχών. Είνε δέ φυσική και εύλογος η επιφύλαξι αύτη. Τι συμβαίνει με τους Γερμανούς, οτινες δεικνύουσι τόσο μικρόν μέτωπον παρατάξεως ως αποκαλύπτεται μετά τὸ πρῶτον διήμερον χρονικόν διάστημα ;

Πρόκειται περί σχεδίου γράφουσιν οι στρατιωτικοί κριτικοί και εις τὰ Παρισινὰ φύλλα και εις τὰ άγγλικά και εις τὰ Ιταλικά τοιαύτα. Αλλά πολὺν τὸ σχέδιον τούτου ;

Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐμφανίζεται ἀπροκάλυπτος ἡ ἀλήθεια, ὅτι γερμανικός στρατός δὲν ὑπῆρχεν ἐν Γαλλίᾳ ἱκανός νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ γαλλικά στρατεύματα.

Ο ὑπολογισμός δὲν καθίσταται πλέον εὐχερής. Καὶ ἀποδίδει εὐχερέστενος εἰς πάντα πολίτην. Λάβετε ἓνα χάρτην, τὸν διαδότην σας και τὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα περί τῆς θέσεως τῆς γερμανικῆς παρατάξεως, ὅταν διήλθον πλέον τὴν Ἀμιένην πρὸ δεκαπενθημέρου και ὅταν, ὑποχωροῦντα τὰ γαλλικά στατεύματα ἀπέφυγον νὰ δώσωσι μάχην. Τότε τὸ ἄκρον δεξιὸν τῶν μαχομένων γερμανῶν εὐρίσκειτο εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Σὸμ ὀπισθεν τοῦ Περὸν και ἀκριβῶς σημειωθὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κόνπλ. Ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου μέχρι τοῦ Βερδὲν ὀπόμεν ἄρχεται ἡ παράταξι τοῦ ἀριστεροῦ τῶν Γερμανῶν ἔχομεν ἔκτασιν 220 χιλιομέτρων. Δηλαδή 22 σωματίων στρατοῦ κατὰ τὸν ἀκριβέστατον ὑπολογισμόν και εἰς ἔκτασιν χώρου διὰ πκράταξιν πολεμικῆν και εἰς ἀριθμὸν σωματίων. Ἔχομεν τὰς στρατιάς τοῦ φὸν Κλουκ, τοῦ φὸν Μπύλφ, τοῦ φὸν Ἑρινγκεν, τοῦ διαδόχου τῆς Βυρτεμβέργης, και τοῦ Κρόμπριντζ. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ στρατιά τοῦ διαδόχου τῆς Βαυαρίας και τοῦ φὸν Ἐννιγκεν. Ἴδού ὅμως αἱ δύο αὐται στρατιάι ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἄφαντοι. Ὅπως ἐπίστευον και διευτύπωσα και ἐγὼ, ὅπως ἐφάνετο πιστεύουν και ὁ γάλλος ἀρχιστράτηγος, ὅστις ἀπέφυγε τὴν πρὸς τὴν Ἀλσατίαν προέλασιν ἐνεργῶν καθολικῆν ὑποχώρησιν πρὸς δυσμὰς και νότον εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐμπλοκῆς πρὸς σημεία ὀδηγοῦντα εἰς τὰ Ἑλβετικά σύνορα. Ἄρα αἱ δύο αὐταί στρατιάι δὲν ἤσαν ἀνδρανεῖς ἀπὸ σκοποῦ. Εἶχον ἀπλούστατα ἀπέλθει ἐκείθεν ἀφῆραται ὀπισθοφυλακὰς μόνον.

Καὶ ἴδού μετά τὴν ἐξαφάνισιν αὐτῶν ἡ ἀπὸ τῆς θῆς Σεπτεμβρίου (ν. ε.) σύμπτωξι τοῦ μετώπου τῶν ἄλλων πέντε γερμανικῶν στρατιῶν εἰς τὸ ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσσεως τῆς ἀρχικῆς ἐκτάσεως. Λάβετε τὸν χάρτην και τὸν διαδότην και ἰδὲ εὐρήσεται, ὅτι ἡ γερμανικὴ παράταξι ἀρχεται ἀπὸ Κουλομέ μέχρι Βερδὲ με ἐνσφίγνωσιν πρὸς τὴν Καμπανίαν. Δηλαδή καταλαμβάνει μέτωπον ἑκατὸν δέκα χιλιομέτρων. Καὶ ἴδού, ὅτι δὲν γίνεται λόγος εἰμὴ μόνον περί τῆς στρατίας τοῦ φὸν Κλουκ και τοῦ φὸν Ἑρινγκεν, ἣτις εὐρίσκειται ἀίφνης ἐκεῖ ἔνθα ἐπιστεύετο ὁ στρατός τοῦ διαδόχου τῆς Βυρτεμβέργης.

Τί ἔγεινε ὁ ἄλλος γερμανικός στρατός ; Ἀντὶ τῶν πέντε στρατιῶν ἔχομεν δύο μόνον στρατιάς και πιθανόν ὑπολείμματα τῶν στρατιῶν τοῦ διαδόχου τῆς Βυρτεμβέργης και τοῦ Κρόμπριντζ.

Τὰ εἰκοσι δύο σώματα τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ πλὴν τοῦ ἐν Ἀλσατίᾳ ὄντος ὅστις ἐξηφανίσθη, ἐξαφανίζονται ἐπίσης. Αἱ ἀρχικαὶ κινήσεις τῶν γάλλων διδούσι τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οἱ γερμανοὶ ἐνισχύουσιν ὀπισθεν πτέρυγα δ' ἐξασθενήσεως ἄλλῃς ἢ ὅτι θὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ μέτωπον κανονιζομένης τῆς προελάσεως τοῦ κέντρου πρὸς δυσμὰς διὰ τῆς ὑποχωρήσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς δεξιᾶς και τῆς ἀριστερᾶς, ὥστε κατὰ μέτωπον νὰ δοθῇ ἡ κρίσιμος μάχη.

Ἄλλ' ἐπλανήθη ὁ γάλλος στρατηγός. Καὶ ἐκ τῶν κινήσεων τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ δὲν ἠδυνάθη οὐδεὶς τῶν στρατιωτικῶν κριτικῶν νὰ ἐμμεῖνη μετά πίστώς εἰς τὴν τρίτην ἐκ τῶν δύο ὑποθέσεων περί ὧν χθὲς ὠμίλησα, δηλαδή εἰς τὴν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ἀπομάκρυνσιν ὄλων τῶν γερμανικῶν στρατιῶν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἔδαφους.

Ἐὰν κατηγορεῖ τοῦτο ὁ γάλλος ἀρχιστράτηγος και ἐπετίθετο κατὰ τοῦ ἐνσφηνωμένου εἰς Καμπανίαν κέντρου τῶν γερμανῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὁ γερμανικός στρατός, ὅστις ἀπέμεινε ἐν Γαλλίᾳ, και ὅστις κατὰ τοὺς μικροτέρους ὑπολογισμούς τὰς ἡμέρας ἐκείνας θὰ ἀνήρχετο εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας βεβαίως θὰ ἦτο συντετριμμένος, ἀποδεκατισμένος, αἰχμάλωτος και φυγάς. Ἄλλ' οἱ Γερμανοὶ ἐπέτυχον νὰ ὑποχωρήσωσι τὰ ἐναπομείναντα σώματα. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ἐπιπαρ' ὄλην τὴν ραγδαίαν και φανταστικὴν σχεδὸν ταχύτητα προέλασιν τῶν Γάλλων, οἱ Γερμανοὶ ὑποχωροῦν δίχως νὰ ἀπωλέσωσι τὴν συνοχὴν τῶν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ βεβαίως, ὅτι τὰ γαλλικά στρατεύματα ἐντὸς ἑξαήμερου διήνυσαν ἑκατὸν χιλιομέτρων ἔδαφος, δηλαδή δέκα και ἑξ χιλιόμετρα τὴν ἡμέραν κατὰ μέσον ὄρον με διαβάσεις τῶν ποταμῶν, Μεγάλου και Μικροῦ Μορὲν, τοῦ Μάρνη και τοῦ Αἰν.

Εἶνε τοῦτο ἀπόδειξις διὰ πάντα στρατιωτικόν, ὅτι μόνον αἱ Γερμανικαὶ ὀπισθοφυλακαὶ ἐμάχοντο ὑποστηρίζουσαι τὴν ὑποχώρησιν τῶν ἄλλων στρατιῶν, αἵτινες ἐκνεοῦσι τὴν Γαλλίαν. Καὶ οὕτω, κατὰ τὴν ὑπομνηστικὴν πλὴν σαφῶς τῆς στρατιωτικῆς σημασίας τῶν τελευταίων γεγονότων, ὡς ἀκολουθήσωμεν τοὺς μὲν γάλλους ἐν θριάμβῳ και ἐν δικαίῳ ἐνθουσιασμῷ ἀνακτιῶντας τὸ πρὸς στιγμὴν καταπατηθὲν ὑπὸ τοῦ ἔχθρου πᾶτριον ἔδαφος, τοὺς δὲ Γερμανοὺς στρεφόμενους πρὸς νέα σημεῖα φεροῦ ἀγῶνος, ὅστις θὰ κρίνῃ περί αὐτῆς πλὴν τῆς ὀριστικῆς τύχης τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους.

Καὶ περί τούτου εἰς προσεχῆς ἄρθρον τῶν «Ἀθηνῶν» παραθέτω και τοὺς χάρτας τῶν μερῶν ἐκείνων. (2 Σεπτεμβρίου 1914).

Ἡ κλινικὴ τῶν κ. κ. Ἀναργύρου και Γ. Κοσμητάτου. Εἰς ἐν τῶν κεντροκατέριων μερῶν τῆς πρωτευούσης μας, ἐπὶ τῆς οδοῦ Θεμιστοκλέους, λειτουργεῖ ἀπὸ τῶν ἐτῶν μέγας τοῦ Ἀσκληπιοῦ ναός, ἡ κλινικὴ τῶν κ. κ. Ἀναργύρου και Κοσμητάτου.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἔτυχε νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ κλινικὴν, εἴτε ὡς ἀσθενής, εἴτε και ὡς ἄλλοῦς ἐπισκέπτης δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ τὴν τελειότητα αὐτῆς ὅσον και τὴν συντελειουμένην ἐκεῖ ἐργασίαν.

Οἱ κ. κ. Ἀναργύρου και Κοσμητάτου, βαθεῖς τῆς ἐπιστήμης μῦτοι, ἐπὶ μακρὰ ἔτη σπουδάσαντες ἐν τοῖς τελειότεροις διδακτηρίοις Βιέννης, Παρισίων και Βερολίνου, οὐδενὸς ἐφείσθησαν κόπου, οὐδὲν παρέλειψαν μέσον ἵνα ἀναγάγωσι τὴν κλινικὴν τῶν εἰς τοιαύτην περιωπὴν, ὥστε νὰ ἀμιλλᾶται αὕτη πρὸς τὰς μᾶλλον ἀνεγνωρισμένας τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἀναστράπτουσα καθαρότης, τὸ εὐπροσήγορον και γλυκὸν ἦθος και αὐτῆς ἀκόμη τῆς νοσοκόμου, δικαιοδογοῦν πλήρως τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα «Ἀγαθὴ», προδιαθέτουσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν τυχερὰ ἐπισκέπτην ἄλλ' ἢ πρώτη αὕτη ἐντύπωσιν του μεταβάλλεται εἰς θαυμασμόν ἅμα ὡς εἰσελθῇ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν ἰατρῶν. Τὶ πράγματι πρῶτον νὰ θαυμάσῃ ἐκεῖ ; τὴν τελειότητα τῶν θεραπευτικῶν μέσων, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐμβριθείαν, ἢ τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ; Εἶνε ὀμολογουμένως τὸ πᾶν ἐκεῖ μέσα ἄξιον μεγάλου θαυμασμοῦ ! Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ παρακολοθησῇ τὴν πρὸσδον τῆς θεραπείας προσφιλοῦς του προσώπου δὲν ἔχει παρὰ τὰ συμβουλευθῆ τὰ ἐκφραστικὰ πρόσωπα ἰατρῶν, αἵτινα λάμπουσι ἐκ χαρῆς εἰς τὸ πρῶτον δειγμα τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦς.

Αὕτη, ἐν ὀλίγαις λέξεσι, εἶνε ἡ κλινικὴ τῶν κ. κ. Ἀναργύρου και Κοσμητάτου, ἐκ τῆς ὁποίας καθ' ἐκάστην ἐξερχονται, ὡς ἐκ τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ, πλείστοι ἀσθενεῖς, οἵτινες, ἀπαλλαγέντες πλέον ἐκ βαρυντικῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων, σιτέφουσιν ἐγγνωμότως τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ εὐαγὲς ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπονσιν, ἐνῶ δάκρυ χαρᾶς ὅμως πλέον ἀναβλύζει ἐπὶ τῶν ἰσθέντων ἤδη ὀφθαλμῶν τῶν.

Τοιαύτη και πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν εἶνε ἡ ἀνωτέρω κλινικὴ, περὶ ἧς πλείστοι ὅσοι, ἀλλὰ και αὐτός ὁ μεγαλειέτερος ὀφθαλμολόγος τοῦ κόσμου, ὁ Βιενναῖος Joux, ἐξεφράσθησαν τοσοῦτον εὐφρῆμως, ὥστε νὰ δύναται ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς νὰ σεμνῆνται διὰ τοιοῦτους ἀστέρας, οἵτινες λάμπουσιν ἐν τῷ στερεώματι τῆς ἐπιστήμης.

Κατὰ τὴν ἀνόμαλον περίοδον, ἣν ἤδη διερχόμεθα, δὲν πρέπει νὰ περιφροῇ τις οὐδεμίαν οἰκονομίαν, πολλῶν δὲ μᾶλλον ὅταν πρόκειται περί ἀσθενῶν τῶν ὁποίων ἡ ἕκσις δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ οἰκονομικῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἀσθενεῖς δὲν ἔχουσιν εἰμὴ ν' ἀποφεύγωσι τὴν χρῆσιν τῶν μὴ δεδοκιμασμένων φαρμάκων και νὰ λαμβάνωσι φάρμακον, ὅπερ ἔχει κατακτιῆσει τὴν φήμην ὅτι θεραπεύει και μάλιστα ὅτι θεραπεύει ταχέως. Τὰ Καταποτία Πίνκ χαίρουσι τῆς φήμης ταύτης, ἣτις δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν τύχην, ἀλλὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν γεγονότων. Τὰ γεγονότα δὲ ταῦτα εἶνε τὰ πιστοποιητικὰ τῶν θεραπειῶν, αἵτινα μᾶς παρέχονται ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν θεραπευθῆτων και τὰ ὁποῖα καθημερινῶς δημοσιεύομεν.

Ἴδού ἐν ἐκ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων, ὅπερ μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Ἀργου ὁ κ. Ἀνδρέας Παναρίτης, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ χρησιμοποίησῃ τὰ Καταποτία Πίνκ ἀπηλλάγη τελείως ἐκ τῶν πόνων του.

Ἐπὶ 5 ἔτη, μᾶς γράφει οὗτος, ὑπέφερον ἐξ ἀρθρίτιδος και ἐκ πόνων καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Ἐλαθον πλείστα φάρμακα τὰ ὁποῖα οὐδόλως με ἀνεκούφισαν και καθὼς δὲν ἦμιν νέος—ἐξηκοντοσῆς περίπου—ἤρχισα νὰ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἐθεραπευόμην ποτέ. Ἐβλεπον συχνότατα εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπιστολάς ἀτόμων θεραπευθεντων διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ και τοῦτο μοὶ ἐκίνησε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰ χρησιμοποιήσω, ἂν και, τῇ ἀλήθειᾳ, δὲν ἤμην πολὺ βέβαιος ὅτι τὸ νέον τοῦτο δι' ἐμὲ φάρμακον θὰ με ὠφέλει περισσότερο τῶν ἄλλων φαρμάκων. Ἀφ' ἧς ὅμως στιγμῆς ἔλαθον τὰ ὑμέτερα καταποτία ἐπέισθην περί τῆς θεραπείας μου διότι ἠσθάνθη ἀμέσως καλλιτέρευσιν και πραγματικὴν ἀνακούφισιν. Ἐξηκολούθησα τὴν θεραπείαν ταύτην και δὲν ἤρχισα ν' ἀπαλλαγῶ τελείως, ἐκ τῶν πόνων μου.

Μὴ διστάζητε νὰ προμηθευθῆτε, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἐν κυτίον Καταποτίων Πίνκ διὰ νὰ ἐπανεῦρητε τὴν καλὴν σας ὑγείαν. Ὁ ἐπιτύχητε τὴν θεραπείαν σας με μικρὰ δαπάνην, ἐὰν δὲ ζῆτε ἐκ τῆς ἐργασίας σας, τὴν μικρὸν αὐτὴν δαπάνην τοῦ φαρμάκου θὰ ἐπανακτιῆσθε ταχέως διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀσθενείας σας.

Τὰ Καταποτία Πίνκ εἶνε προῆτι ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῆς ἀναιμίας τῆς χλωρώσεως τῆς γενικῆς ἀδυναμίας τῶν πόνων τοῦ στομάχου, ἡμικρανῶν, νευραλγιῶν και νευρικῆς ἀτονίας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διευκρὴς παρακταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερβῶνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλαῶς και Σια, ἐν Πειραιεὶ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πίνκ φέρουσιν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρουσαν τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κυρία συστατικὰ τῆςσκευασίας τῶν συμπόνων τῶ Νόμφ και τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλαῶ και Σιας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί και μόνον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν εἰς τὸ Κατάστημα αὐτῆς τὴν 22 προσεχούς μηνὸς Ἀπριλίου 1916 ἡμέραν Παρασκευὴν και ὥραν 11 π. μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεως, ἧς ἀντικείμενα εἶσονται :

- 1) Ἀκρόασις τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1915.
- 2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1915.
- 3) Συζήτησις και ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1915.
- 4) Ἐπιχώρησις τῆς ἐκλογῆς δύο Συμβούλων.
- 5) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν τακτικῶν και πα-

ραπληρωματικῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ τῶν λ/σμῶν τῆς Τραπεζῆς διὰ τὸ ἔτος 1916.

Συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ Καταστατικοῦ, πᾶς κάτοχος πενήκοντα μετοχῶν δύναται νὰ παραστή μετὰ δικαιώματος φήφου εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ κυριότης διὰ τὰς μετοχὰς ἀποδεικνύεται ἐκ πιστοποιήσεως καταθέσεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Ὑ/σιν αὐτῆς ὡσαύτως καὶ παρ' οἰανδήποτε ἄλλῃ ἀνεγνωρισμένῃ ἐν Ἀθήναις Τραπεζῇ, ἐν Παρισίοις δὲ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Παρισίνης Ἐνώσεως (Rue Chateaubriand 7).

Αἱ ἀποδείξεις τῆς καταθέσεως τῶν Τίτλων καὶ τὰ πληρεξούσια ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τραπεζῆς (Τμήμα Τίτλων) τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου, συμπεριλαμβανομένης, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ δὲ τούτων θέλει παραδίδεσθαι τοῖς κ. κ. Μετόχοις ἀπόδειξις, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰσιτήριον διὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21/3 Ἀπριλίου 1916.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν

Ὁ Προεδρεύων Σύμβουλος Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ε'.

Οἱ Γερμανοὶ ἔμως βαρέως φέροντες τὴν ἰσχυρὰν τῶν Ἀγγλικῶν θαλασσίων δυνάμεων περισφιγξίν ἐπεδίωξαν τότε τὴν διὰ τῶν μεγαλειτέρων μονάδων Ζέπελιν ἐπιθέσιν κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐδάφους καὶ διὰ πρώτην φοράν ἠπειλήθη ὑπ' αὐτῶν αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας, τὸ Λονδίον, οἱ δὲ Ἀγγλοὶ προέβησαν εἰς μέτρα προφυλκτικὰ κατὰ τῆς τοιαύτης ἐφόδου, ὥστε ἐθεωρήθη ὅτι πανικὸς κατέλαβε τοὺς κατοίκους τοῦ ἄστεως, ὅτε μάλιστα διεδόθη ὅτι ἡ Γερμανία σκέπτεται νὰ πραξικοπηματοποιήσῃ κατ' αὐτῆς τῆς Ὀλλανδίας, ἥτις καὶ διεμαρτυρήθη ἐντόνως πρὸς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις καὶ τὰ οὐδέτερα κράτη. Ἀλλ' ἡ διάδοσις αὕτη προσέκαλεσε μὲν τὴν διαμαρτυρίαν αὐτῆς, ἐξηνάγκασε δ' αὐτὴν νὰ λάβῃ τὰ ὄπλα πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς οὐδετερότητος αὐτοῦ. Καὶ ἐν ᾧ ἐν Φλάνδρᾳ ἐγένοντο μεγάλα μετακινήσεις στρατευμάτων, τὸ λοιπὸν Δ. μέτωπον ἔγχε μεγάλην ἡσυχίαν διακοπείσης πάσης μάχης καὶ ἐχθρικής ἐπιθέσεως.

Ἡ δὲ Ρωσσία τὴν 22 Μαρτίου θέλουσα νὰ συμπληρώσῃ τὰ παραχθέντα κενὰ ἐκ τῶν διαφόρων πολεμικῶν ἀπωλειῶν ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰ ὄπλα τὴν ἡλικίαν τοῦ 1916, ἥς τὸ σύνολον ἀνέβη ὑπὲρ τὰς 600 χιλ. στρατοῦ. Συγχρόνως δὲ ὁ στόλος αὐτῆς ἐδομηάρδισε τὰ φρούρια τοῦ Βοσπόρου. Ἐλέχθη δὲ τότε ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπογοητευθεῖσαι καὶ πεισθεῖσαι πανταχόθεν ἐζήτησαν νὰ τύχωσιν εὐνοϊκῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἡ διάδοσις αὕτη δὲν ἐβράδυνε νὰ διαψευσθῇ καὶ καταφανῆ ὅτι ἡ πηγὴ αὐτῆς ἦτο ἐκ τῶν χαλκευομένων ψευδῶν εἰδήσεων πολλάκις ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῆς Ἀντάντ, ἥτις ἐφαίνετο ὑπερισχύουσα κάπως εἰς ὅλα τὰ μέτωπα τοῦ πολέμου.

Τότε τὸ πρῶτον παρετηρήθη Βουλγαρικὴ σύμπραξις διαφόρων σωμάτων πατριωτικῶν, ἀπερ ἐκλήθησαν Κομιτατζήδες καὶ ὅτι ὁμοῦ ἐνεργοῦντα εἰσέβαλον εἰς τὸ Σερβικὸν ἔδαφος καὶ ἠπειλοῦν τὴν Στρώμνιτσαν, ἡ δὲ Γαλλικὴ «Πρωτὰ» διασχυρίσθη τότε ὅτι τὰ σώματα ταῦτα ὠδήγουν ἀξιωματικοὶ Αὐστριακοὶ καὶ Γερμανοὶ, ἴσως δὲ νὰ ἦτον ἀληθῆς ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, ἀλλὰ τίς Γάλλος καὶ μάλιστα Ἀγγλος ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τότε ὅτι ἡ Βουλγαρία ἠδύνατο νὰ συμπράξῃ πρὸς τὰ γερμανικὰ κράτη, ἀφ' οὗ οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν ἐκαυχῶντο κηρύσσοντες ὅτι ἠθελον συγκρατήσῃ αὐτὴν μὲ τὸ μέρος των καὶ μάλιστα ἀναλώμασι ἐδαφικῶν παραχωρήσεων Σερβίας καὶ

Ἑλλάδος, ἥτις ἦτο φόβος μὴ ἀπωλέσῃ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμμαχίας ταύτης μετὰ τῆς Ἀντάντ προκαταλαμβάνομένη ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας; Καὶ ἔμως ἡ Ἀγγλία διὰ τοῦ Γκρέυ ἐν τέλει ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐχὶ στρατιωτικὴν συνδρομὴν τῆς Σερβίας ὑπεσχέθη, ἀλλὰ διπλωματικὴν τοιαύτην, οὕτω δὲ ἀπωλέσθη ἡ Σερβία μηδεμίαν λαβοῦσα βοήθειαν Ἀγγλικήν. Ἄλλως τε τοιαύτη εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς εἰς τὴν πολιτικὴν κινήσαν.

Ἀγγόντος δὲ τοῦ Μαρτίου ἐν τῷ Δ. μετώπῳ ἐπεδιώχθη γενικὴ καὶ σοβαρὰ ἐπιθέσις τῶν Γάλλων κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἀλλ' ἥτις δυστυχῶς περιωρίσθη εἰς ἔργα ἀμύνης, ὀχυρωματικὰ δὴλον ὅτι καὶ μεγάλα χαρακώματα, δι' ὧν ἠδυνήθησαν ν' ἀποκρούσωσι πᾶσαν ἐπιθέσιν τῶν Γερμανῶν, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν οὐδίων Τουρπὲν ἀπεδείχθη ἤδη τριπλασίως τῶν ἄλλων καταστρεπτικώτερα. Οἱ δὲ Γερμανοὶ ἤρξαντο τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Λονδίνου διὰ μεγάλων ἀεροπλάνων Ζέπελιν, ἅτινα κατεσκευάσαν καὶ μετέφερον εἰς τὰ Βελγικὰ σύνορα τριάκοντα πέντε ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐβράδυνε νὰ γίνῃ διὰ λόγους συμπληρώσεως τῆς δυνάμεως αὐτῶν. Τοσαύτη ἔμως δρᾶσις τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἐγένετο κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ἀμύνης, ὥστε οὐ μόνον οἱ Γερμανοὶ ἐπαύσαν ἐπιτιθέμενοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ὑπεχώρουν πιεζόμενοι, ὥστε καὶ ὁ στρατηγὸς Ζόφρ εἰς τοὺς Βέλγους ἀξιωματικούς προσελθὼν εἶπεν ὅτι τὸ Βέλγιον, ἡ πατρίς αὐτῶν, τάχιστα θὰ ἀπελευθερωθῇ, ἐὰν οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθήσωσι τοιοῦτοτρόπως ἀμυνόμενοι. (ἀκολουθεῖ) Α. Κ. Φ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μεγάλῃ Ἑβδομάδι

Μετὰ κατανοκτικῆς εὐλαθείας διεξήχθησαν αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Νυμφίου, εἰς ἃς πλῆθος λαοῦ κατέκλυζε τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἀκροώμενον εὐλαθῶς τὰ καλλιπῆ τροπάρια. Χθὲς δὲ ἐτετέλεθη ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐχελείου.

Ἀκρίβεια

Μεγίστη ἀκρίβεια παρατηρεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὠν, τυροῦ καὶ ἄλλων συναφῶν, ἂν λάβομεν δ' ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκδοθεῖσαν Ἀστυνομικὴν διάταξιν καὶ τὰ κρέατα θὰ ὦσιν κατὰ πολὺ ἀκριώτερα ἀπὸ τὰς περυσινὰς τιμὰς, ἐκτὸς ἂν ἡ παρατηρουμένη κατ' αὐτὰς ἀθρόα προμήθεια ἀμνῶν ἀναγκάσῃ εἰς συναγωνισμὸν τοὺς ἐμπόρους ὁπότε ὑπάρχει ἐλπίς νὰ φάγῃ καὶ ὁ πτωχὸς πασχαλινὸ ἀρνί.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου

Ἡ παρ' ἡμῖν Ἐπιτροπὴ τῶν Σιτηρῶν ἐκανόνισε τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου εἰς λεπτὰ 75, ἀπαγορεύσασα τὴν παραγωγὴν σιμιγδαλίων ἐκ τῆς δοθείσης πρὸς τὸν Ἀτμόμυλον Κυκλάδων νέας ποσότητος σίτου διὰ τὴν παραγωγὴν ἄρτου.

Θεῖον Κήρυγμα

Αὐριον Μεγάλῃν Παρασκευὴν κατὰ τὰ εἰωθότα θέλουσιν ὁμιλήσει ἐν μὲν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁ Σεβασμ. ἡμῶν Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος, ἐν τῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος ὁ εὐπαιδευτὸς παρ' ἡμῖν Σχολάρχης κ. Ἰωάννης Βάγιας, ἐν τῷ χωρίῳ Ἐπισκοπῆ Ι. Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἡλία ὁ Ἐφημέριος αὐτοῦ πανοσιολογιώτατος κ. Ἱερόθεος Καρελᾶς Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ὁ προλύτης τῆς Θεολογίας κ. Πέτρος Πλιαθός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Γ. Παρασκευόπουλος ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὅπως διέλθῃ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ.
— Ἀπῆλθεν εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων καὶ ἤδη Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Τρικιάλων κ. Εὐάγγελος Παπαντωνίου.
— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας οἰκογενειακῶς ὅπως ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα ὁ διακεκομμένος ἡμῶν συμπολίτης κ. Π. Νεγροπόντης Δημοτ. Σύμβουλος καὶ Ἐφοπλιστής.
— Ἐπανῆθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Π. Χρυσούλης.
— Εὐχαρίστως εἰδομεν ὅτι ὁ νεαρὸς μουσικοδιδά-

σκாலος κ. Στυροῖδων Ἄντ. Μπιφένος κατόπιν δεδοκιμασμένης ἐξετάσεως εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καθηγητῶν τῆς Μουσικῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ Α' Πεζικοῦ Συντάγματος ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ. Συγχαίροντες αὐτῷ εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ Γ. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ

Μετὰ πολυχρόνιον νόσον ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη τὴν 10ην Π. Μ. τῆς χθὲς ὁ κάλλιστος ἡμῶν συμπολίτης Λαμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλῆς ἀδελφὸς τοῦ παρ' ἡμῖν Δικηγόρου κ. Ν. Τσιτσεκλή καὶ θεῖος τοῦ κ. Ἀλεξ. Πάρρη ἐμπόρου ἀποικιακῶν οὗς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

Τὰ ἀρώματα, οἱ σάπωνες καὶ αἱ ποῦδρες τοῦ ΒΙΟΛΕ

Ἀφίχθησαν Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Α. ΓΡΥΜΑΝΗ ἐν Σύρρ.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένη παραωλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς οδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

“ΜΑΖΕΣΤΙΚ.”

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτου μας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του. Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότητος. Ὑλικά ἄριστα.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Νέας Ἐσοδείας Εἰς τὸ Καπνεμπορεῖον

ΥΙΩΝ Ι. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Ζητήσατε τὴν ἐξαιρετικὴν Μάρκαν Σιγαρέτων ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ κατασκευάζει τὸν γνησιώτερον Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθεῖαν ἢ οἰανδήποτε ἐπιβλαβῆ ὕλην εἰς τὰ Σαπῶνια τὰ φέροντα τὴν σφραγίδα τοῦ Καταστήματός μας. Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.